כיפור - זיכרונות מלחמה

בעקבות לוחמי עין השופט במלאת חמישים שנה
למלחמת יום הכיפורים

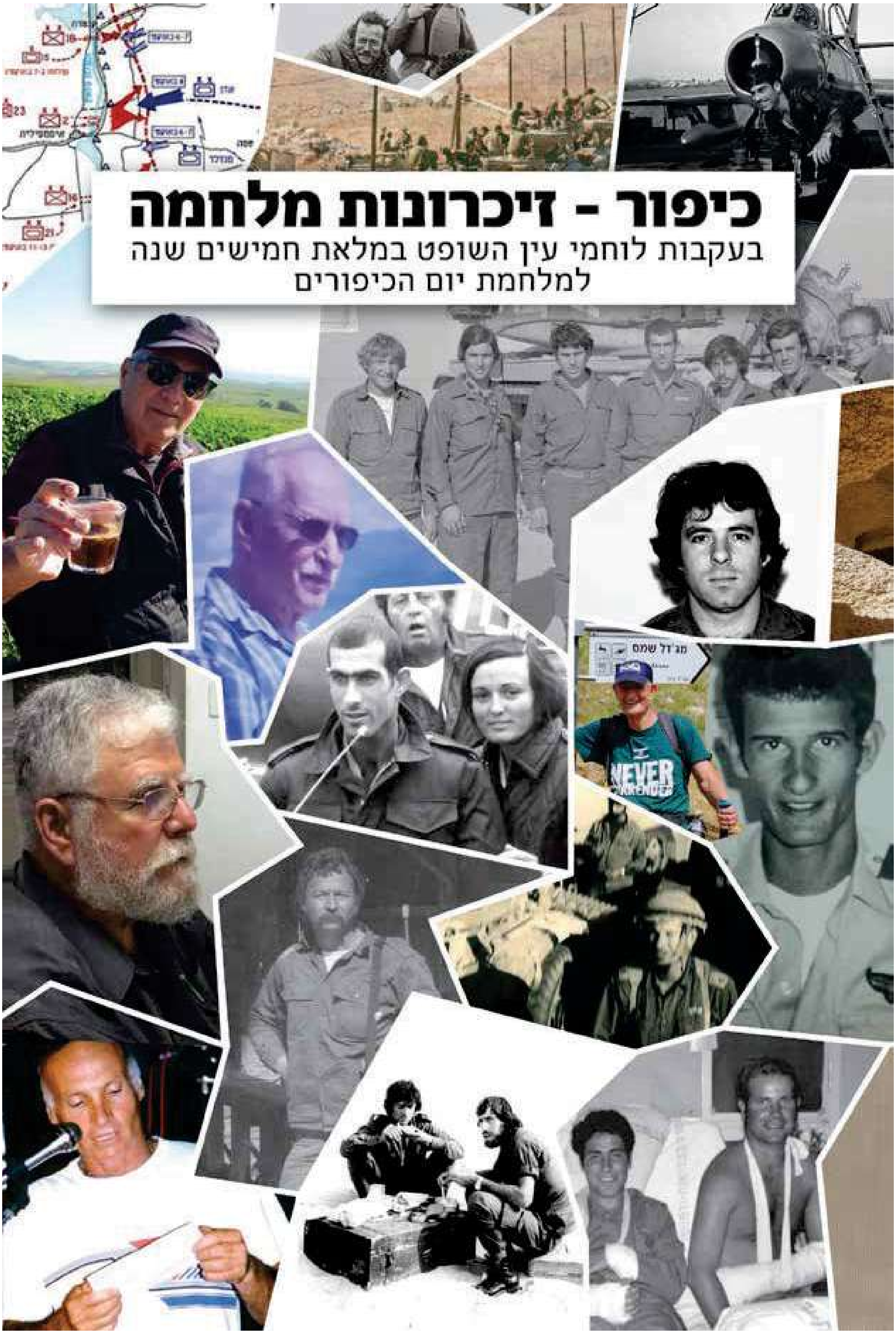
מג'דל שמס
NEVER
SURRENDER

כיפור - זכרונות מלחמה

בעקבות לוחמי עין השופט
במלאת חמישים שנה למלחמת יום הכיפורים

חלם, יזם וערך: אבנר הכהן
ייעוץ לשוני: בתיה רזניק
עימוד ועיצוב: רינה לב
הדפסת ספר: דפוס איכות, נשר
הודפס בישראל 2023

הספר יצא לאור בסיוע חבצלת החדשה - קרן התנועה הקיבוצית

חבצלת החדשה
קרן התנועה הקיבוצית

ובסיוע עמותת קרן עד, עין השופט

קרן עד

אחי גיבורי התהילה

סיפורי לוחמי עין השופט במלחמת יום הכיפורים

הסיפורים בקובץ מסופרים מפי הלוחמים לפי גזרות לחימה

◆

◇◇◇

סיפורו של ישי הוברמן

״הרי הודעתי שיש שם מוקשים״

לחמתי במלחמת יום הכיפורים כקצין מילואים בחטיבה 80 - חטיבת המילואים של הצנחנים, החטיבה יועדה לעזור בכיבוש המובלעת הסורית בגולן הסורי.

במלחמה הייתי סגן קמ״ן החטיבה בדרגת רב סרן, ואחר כך קמ״ן החטיבה במשך כמה שנים.

במרכז המובלעת חוצה כביש אחד ראשי שראשיתו בקונטרה וסופו בעיר הבירה דמשק.

בדרום המובלעת נמצאים כמה תילים געשיים גבוהים השולטים על המובלעת ואותם כבשנו.

תל אחד, החשוב ביותר, נקרא תל שאמס שיושב על הכביש המרכזי שהולך לדמשק ונמצא 40 ק״מ מדמשק.

את התל הזה ניסו לכבוש טנקים של חטיבה 7 שלנו במשך שבוע ולא הצליחו.

**במהלך הניסיונות הכושלים של חטיבה 7 לכבוש את תל שאמס, נפצע קשה סא״ל יוסי בן חנן, שחולץ במבצע הרואי ע״י צוות של סיירת מטכ״ל*

בפיקודו של יוני נתניהו, שנעזר בלוחמי סיירת שריון בפיקודו של סגן יואב הרמתי, ומסוק בל 205 מטייסת 124 שהוטס ע"י שרי גולן ומוטי רגב.

יום לפני הפסקת האש אישרו לחטיבה שלנו לכבוש את התל. מפקדת החטיבה נעה בלג'ה הקטנה, עם שלושה טנקים וארבעה נגמשים, והתייצבה מזרחית לתל.

גדוד אחד מהחטיבה עלה על התל ממערב ותוך כמה שעות התל נכבש כמעט ללא נפגעים (שני פצועים).

בהמשך, מפקדת החטיבה עלתה על התל ומחלקת המודיעין של החטיבה, ברשותי, נשארנו לשמור על התל.

הסורים בשלב הזה כמעט לא נלחמו והסיגו את צבאם במטרה לשמור על בירתם דמשק.

לאחר כמה שעות הסורים החלו להפגיז את התל. שלחתי את כל המחלקה לבונקר על התל, ונשארתי בחוץ כדי לטווח את התותחים שלנו על מיקום התותחים של הסורים.

כאשר מטחי הארטילריה הסורית התגברו, גם אני מיהרתי לבונקר, ולפני שהספקתי להשתחל דרך החלון פנימה, פגז נפל שני מטרים ממני. דימיתי כאילו הלכו לי הרגליים, אבל לא, החבר'ה הצליחו למשוך אותי דרך החלון לתוך הבונקר.

עם שוך ההפגזות יצאנו והתפרסנו על התל.

החטיבה הייתה במובלעת הסורית במשך 200 יום עד השחרור. בתקופה זאת ישבנו באזור תל מעץ. מידי יום הייתי יוצא, בתור קמ"ן החטיבה, לסיור בכל המוצבים בגזרה - להעביר מודיעין ולקבל מודיעין מהמוצבים בגזרה.

באחד הימים, בביקור באחד המוצבים, זיהיתי שבמוצב סורי סמוך שני חיילים עלו על מוקשים בגדרות של המוצב. רשמתי את האירוע ביומן המודיעין שנהגתי להעביר לאוגדה ולפיקוד.

לאחר שהשתחררנו, חזרתי הביתה ושבוע אחר כך שמעתי ברדיו על חיילים שלנו שקיבלו פקודה לכבוש את המוצב הסורי ועלו על מוקשים בגדרות. מיד התקשרתי לפיקוד ואמרתי "האיך? הרי הודעתי שיש שם מוקשים".

במודיעין הפיקוד אמרו שלא ידעו. נסעתי לפיקוד והראיתי להם את היומן ואת המסמך שכתבתי אליהם, אז רק הבינו שהם שגו ולא עשו את שהיו חייבים לעשות לפני ששלחו את היחידה לכבוש את המוצב.

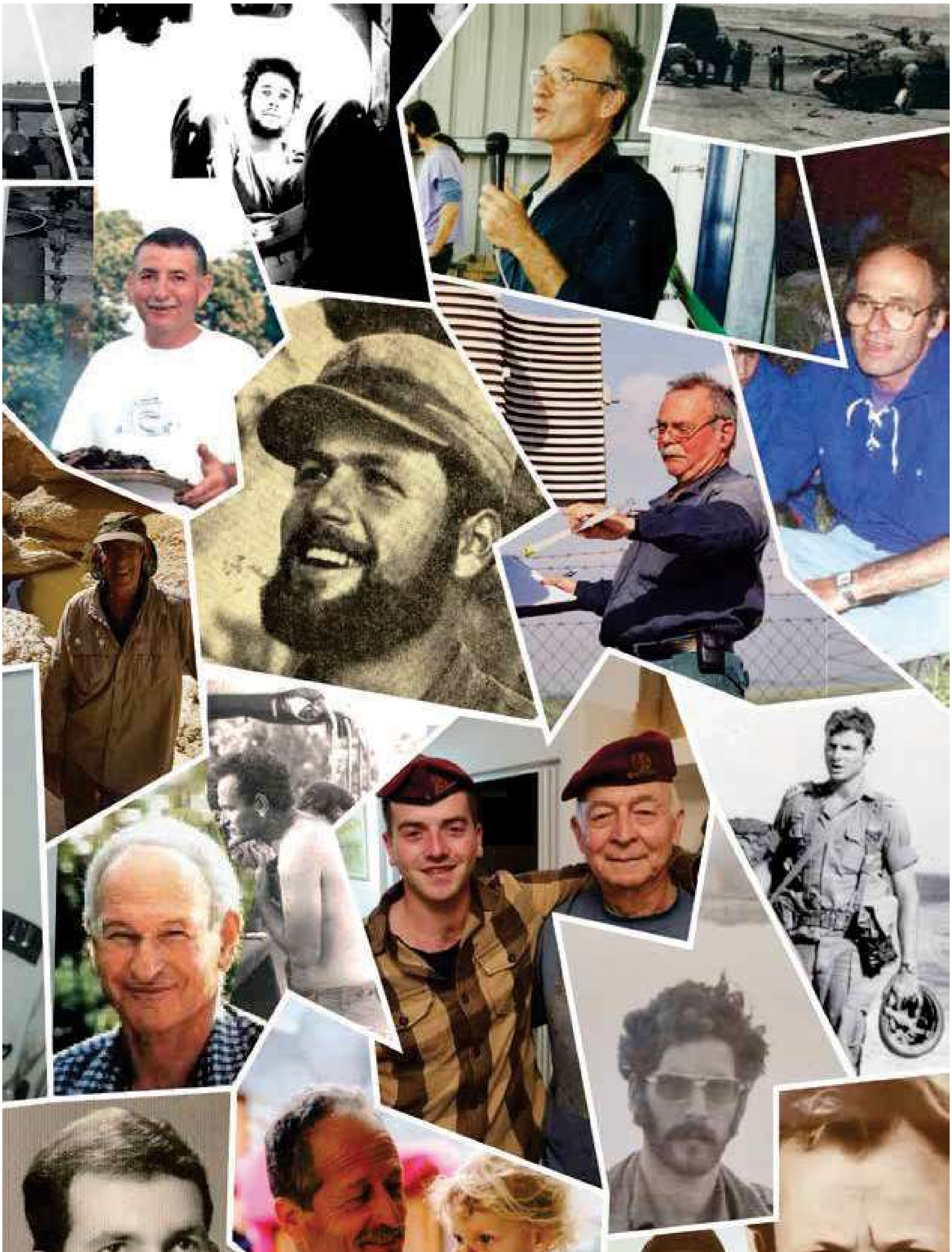ישי הוברמן ואבירם חגי במלחמה